

Tölgyessy, Solt és Eörsi nem tagja az ügyvivő testületnek
- Újak: Hankó, Faragó és Wekler

Újra Kis János az SZDSZ elnöke

Végig nyugodt hangulatban zajlott és vasárnap délután véget ért az SZDSZ országos küldöttgyűlése Szombathelyen. Szinte alig érződtek azok a párton belüli feszültségek, amelyek alapján többen azt jósolták, hogy a párt két részre, egy szociáldemokrata jellegű, és egy, a mainál liberálisabb szárnyra szakad. A törés elmaradt, ehelyett újra és újra az fogalmazódott meg a hozzászólásokban,

kis csalódást okozott a hallgatóságnak.

A politikai vitából érződött, hogy az SZDSZ tudatában van politikai súlyának és felelősségének. Egyértelművé vált, hogy egyelőre nem akar kormányzópárt lenni, inkább alternatívaként szerepel majd a politikai palettán. Ahhoz azonban, hogy valódi alternatívát jelentsen, előbb új, a társadalom számára is elfogadható

SZDSZ tehát marad az, ami volt, csupán a jövőben átgondoltabban, gyakorlottabban és gyakorlatiasabban politizál, partnernek tekint mindenkit, aki egy ésszerű, alapvető liberalizmust elfogad kiindulópontnak.

Az alapszabály módosításán a szombat éjszakát is feláldozva dolgoztak a küldöttek, az idő mégis kevésnek bizonyult. Az alapszabályt ugyan kidolgozták, de elfogadni csak a körülbelül egy hónap múlva összehívandó rendkívüli küldöttgyűlésen fogják.

Vasárnap kora délután végül sorra került a tisztújítás is. A tizenegy tagú ügyvivő testületbe Kis Jánost, Pető Ivánt, Haraszi Miklóst, Hack Pétert, Magyar Bálintot, Wekler Ferencet, Rajk Lászlót, Mécs Imrét, Béki Gabriellát, Soós Károly Attilát és Hankó Faragó Miklóst választották, huszonnyolc jelölt közül. A testületben ezúttal két vidéki ügyvivő is van, Hankó Faragó Miklós szombathelyi, Wekler Ferenc mecseknádasdi. Az SZDSZ tehát ígéretéhez híven vidékiekkel erősítette a vezetését. Megválasztották az országos tanács húsz tagját is. (A tizenegy ügyvivő hivatalból tagja a tanácsnak.) Az új alapszabályt még nem fogadták el, de már biztos, hogy a tanács súlya a jövőben nő. Egyebek között ellenőrzi, felügyeli az ügyvivő testület munkáját is. A várhatóan kilencven-száz tagú tanácsban a többiek a területi szervezetek delegáltak.

A küldöttértekezlet utolsó feladata a pártelnök megválasztása volt. Két jelöltet: Kis Jánost és Mécs Imrét állították. A volt elnök imponáló fölényrel őrizte meg posztját. A jósolgálati bizottság élére Solt Ottiliát választották.

Csala Péter

Tölgyessy Péter a sajtótól mereven elzárkózott. A Népszava néhány kérdésére, az unszolásnak engedve, mégiscsak válaszolt. Kiderült, hogy Tölgyessy Péter az SZDSZ ügyvivő testületében sem kíván dolgozni, hiszen nem vállalta a jelöltséget. Miért?

— Úgy érzem, hogy nekem a parlamenti frakcióban van munkám.

— *Értsem ez alatt, hogy Tölgyessy Péter, ha újra bizalmat kap, ismét elvállalja a frakcióvezetést?*

— Nem kell érteni alatta semmit. Egyszerűen úgy gondolom, hogy azon a területen jobban tudom kamafoztatni a tapasztalataimat.

— *Mi a véleménye a küldöttgyűlésről. Eredményes?*

— Nem vállaltam semmilyen tisztséget, ezért nem kívánom értékelni.

— *Akkor mint egyszerű küldöttnek...*

— Mondom, nem akarom értékelni...

Tölgyessy Péter nem volt egyedül azzal, hogy nem vállalta az ügyvivőjelöltséget. Így döntött Solt Ottília és Eörsi István is. Ők így indokolnak:

Solt: — Ebben a konstellációban nincs értelme, hogy a vezetőségben dolgozzam, nem tudnék ott mit csinálni.

Eörsi: — Egyedüli oka, hogy nem vállaltam, mert írni akarok. Az ügyvivőség pedig egész embert kíván.

hogy a Szabad Demokraták Szövetsége a jövőben ugyan valóban jobban fel kívánja vállalni a társadalom magára hagyott rétegeinek alapvető szociális érdekképviseletét, ám továbbra is szabadelvű párt marad.

Sokan várták Tölgyessy Péter hozzászólását. A parlamenti frakcióvezetői tiszttségéről nemrég lemondott politikus csak hosszú vastaps után foghatott mondandójába. Tölgyessy töle szokatlan higgadsággal elemelte a magyar közállapotokat. Mint mondotta: az utóbbi időben módja nyílt arra, hogy más szempontból ítélje meg hazánk helyzetét, a társadalmi, gazdasági és politikai összefüggéseket. Ez szemelláthatóan abban nyilvánult meg, hogy felismerte: az országot csak az mentheti meg, ha a különböző érdekcsoportok között sikerül párbeszédet kezdeni, ha együtt gondolkodva ébredünk rá, mekkora a baj. Tölgyessy szerint ehhez azonban először a különböző érdekcsoportok megfélelő érdekképviseletét kell megszervezni, hogy azokkal a vezető politikusok érdemben tárgyalhassanak.

Adós maradt viszont a felszólaló annak magyarázatával, hogy miért mondott le parlamenti tisztéről, és ezzel

válságprogramot kell kidolgoznia. Azért nem állhat a kormány elképzelései mellé, mert az MDF és az SZDSZ elgondolásai között egyelőre alapvető különbségek vannak. A kormány pedig bizonytalankodik, hibát hibára halmoz, Antall József viszont máig sem teljesítette azt az ígérteit, miszerint új alapokra helyezné kapcsolatukat az ellenzékkel. Az

Az SZDSZ a szakszervezetekről

Az SZDSZ küldöttgyűlése nyilatkozatot tett közzé a szakszervezetekről. Ebben hangsúlyozzák, hogy a dolgozóknak inkább, mint valaha, önálló érdekvédelmi szervezetekre van szüksége, ám a szabad szakszervezetek alakulása mégis vonatottan halad.

A késlekedő szerveződésnek számos oka van. Szerepet játszik benne a kiábrándultság, a politikai megtorlástól való régi keletű félelem. De akadályozák a szerveződést a volt államszakszervezetek mindmáig megőrzött monopóliumai is. A SZOT jogutódja és a hozzá tartozó ágazati szakszervezetek milliárdos vagyonok fölött rendelkeznek, miközben az újonnan alakuló, szabad szakszervezetek a tagok filléreiből kénytelenek gazdálkodni. A régi szakszervezetek üdülési jogcímeket, anyagi juttatásokat osztogathatnak, miközben a szabad szakszervezetek csak a szolidaritást oszthatják meg tagjaikkal; a régiek még élvezik a korábbi

kényszerszerveződés előnyeit: automatikusan levonhatják a teréből a tagdíjat.

A szabaddemokraták a parlamentben kezdeményezik, hogy a SZOT és tagszervezetei vagyonát az állam tegye közös szakszervezeti vagyonalappá, amelyből valamennyi szakszervezet — mindenkori taglétszámának arányában — részesedhet. Kezdeményezik, hogy szűnjék meg a szakszervezeti tagdíj automatikus levonása. Kívánatosnak tartjuk, hogy ezt követően minden munkavállaló szabadon eldönthesse, megújítja-e szakszervezeti tagságát. Felszólítjuk a kormányt, hogy egyetlen szakszervezeti tömörüléssel se tárgyaljon külön, a többiek megkerülésével.

A küldöttgyűlés felszólítja a párt országos vezetését, hogy minden független érdekvédelmi tömörülésnek ajánlja fel az SZDSZ támogatását, nem tartva igényt arra, hogy bármelyiküknek kizárólagos politikai partnere legyen.